

Overweging

Daniel 7: 13-14, Johannes.18: 33b-37

Het is vandaag oudjaar. Een kerkelijk oudjaar, dat we afsluiten met het feest Christus Koning. Een liturgisch feest dat pas in 1925 is ingesteld, in een periode van dreigende politieke en economische ontwikkelingen. Christus als Koning, symbool van een vrede die nooit omvergeworpen kan worden. Na deze laatste zondag breekt de periode van de Advent aan, dus we bevinden ons op een vloeiende grens van afronden naar opnieuw verwachten. Een oneindige cirkel van hoop en verlangen.

Vorige week ging het over onheilspellende situaties, over conflict en ondergang, over tijdelijke macht en rijkdom. Vandaag is er de boodschap over Gods Rijk dat hoopvol en duurzaam is. Dat visioen van hoop komen we tegen in het boek Daniël en in de evangelielezing. Als we de twee lezingen nader bekijken, passen ze naadloos bij elkaar.

In de eerste lezing horen we van de droom (het visioen) van Daniël. We hebben het over de 6e eeuw v. Chr. Het Joodse volk leeft in een tijd van ballingschap en onderdrukking, maar Daniël houdt hen een droom voor. "Het ware land van vrede is daar waar een hemelse koning regeert die lijkt op een mens". Een Messiaanse boodschap. Woorden van hoop. Hij lijkt daarmee te zeggen: echte vrede ontstaat dicht bij de mensen.

In Johannes zien we Jezus voorgeleid aan Pilatus, volgens oude bronnen een meedogenloze machthebber die het Joodse volk onderdrukte. Het is een gesprek van man tot man. Pilatus vraagt aan Jezus: "bent u de koning der Joden?" Mogelijk vraagt hij het uit angst dat zijn macht wordt aangetast. Maar Jezus laat hem weten: vrees niet, mijn koningschap is niet van deze wereld. Dat wil zeggen, het is een onaards koningschap. Niet een koningschap gebaseerd op macht, rijkdom, geweld. Niet een koningschap waarin je voortdurend op je hoede bent, hoge muren bouwt, de poort gesloten houdt. Waar rijkdom bepalend is. Nee, het koningschap van Jezus is een koningschap van toenadering, toewijding, vergeving.

En toch, zien we in de woorden van Jezus ook niet iets van 'boven de anderen' staan? Hij zegt immers: "Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen en ieder die de waarheid is toegedaan luistert naar wat ik zeg". Is het niet erg belerend? Wat is dan die waarheid? Of, bedoelt hij: ik kan niet anders leven en handelen zoals ik doe. En ieder die zich door mij aangesproken voelt, ieder die ontvankelijk is voor mijn boodschap, kan dat ook. Kan zich ook laten leiden door Gods geest. Zoals we dat ook nú zien, wereldwijd. Want daar waar mensenrechten geschonden worden, zijn ook altijd mensen die niet anders kunnen

dan een stem van protest laten horen; daar waar mensen verdreven worden uit hun land, zijn ook altijd mensen die niet anders kunnen dan barmhartig zijn.

Het gaat dus niet om leven vanuit de macht, maar om leven vanuit het innerlijk: rechtvaardig, eerlijk, oprecht, zorgzaam, zonder veel lawaai en opsmuk. Weten dat 'het gewone' bijzonder is: vertrouwen hebben en vertrouwen geven, open staan voor wat de ander bezighoudt, een kerstpakket maken voor mensen die tekort komen, erwtensoep koken voor thuis- en daklozen. Kortom, telkens die boodschap voelen en uitdragen: het is fijn dat jij er bent.

Christus' koninkrijk is niet een droom zoals je die op een ochtend vertelt, met een begin en een eind. Niet een aaneenrijging van losse flarden, die je maar moeilijk kan onthouden. Nee, die droom gebeurt, telkens weer opnieuw, die droom proberen we levend te houden. In ons, met ons, door ons. Het is een Rijk waarin we als het donker is licht kunnen zien en licht kunnen geven.

Rondom dat koningschap van Jezus Christus zijn we hier bij elkaar. Op het moment dat we binnenkomen zijn we elkaars gelijken. Maken we samen een buiging voor het mysterie van het bestaan. Staan we even stil in een wereld die doordraait. Vinden we richting en houvast. Worden we telkens geïnspireerd om een licht te zijn en licht te geven. Zonder veel lawaai en opsmuk. Het is een oneindige cirkel van hoop en verlangen.

Cecile Kuijpers 21/11/2021

Voorbeden

Tot de Eeuwige bidden wij, die omziet naar alles en allen,

-Voor alle leiders in kerk en samenleving,
dat zij hun macht niet misbruiken voor eigen gewin,
dat zij leiding durven geven met aandacht voor mensen,
en zo Gods koningschap waarmaken in de wereld van vandaag.

Voor allen die in nood zijn, ver weg en dichtbij,
dat wij onze rijkdom delen met hen die honger hebben,
dat wij solidair zijn met mensen op de vlucht,
en zo Gods koningschap waarmaken in de wereld van vandaag.

-Voor ons allen hier bijeen,
dat we telkens weer bouwen aan een toekomst
waar we de ander laten weten: het is fijn dat jij er bent,
en zo Uw Koningschap waarmaken in de wereld van vandaag.